

МАЛКА ПОВѢСТЪ

Не вѣрвахъ, че всичко ще сглѣхне,
Че гибель е облака тихъ,
Че радостъ отъ цвѣте по-сѣхне,
Не вѣрвахъ, но съ вѣра любихъ.

Бълнувахъ по свѣтли лазури,
И стълби къмъ рая градѣхъ,
Не видѣхъ ни скрититѣ бури,
Ни зли самовили следъ тѣхъ.

Тукъ споменъ съ прокоба облѣханъ
Показва къмъ черна страна,
И сълзи на вѣчната мжка
Пролива печална луна.